

Vajikra 3. Moos. 1: 1 - 5: 26

Tässä viikon Toorassa Vajikra me käsittelemme Sanassa olevaa jumalanpalvelusta, missä on uhri. Tämä Vajikra on hyvin vaikea luku koko Tooran kirjassa. Nyt juutalaisilla ei ole kahteentuhanteen vuoteen ollut omaa temppeliä. Sen takia juutalaisilla ei tällä hetkellä ole käytännöllistä puolta uhraamisesta. Niin on olemassa vain teoreettinen käsitys, millä tavalla uhri olisi pitänyt suorittaa. Historian kautta monet Tooran kommentoijat yrittävät tehdä omia tulkintoja, minkä takia Jumala itse asiassa määräsi uhrauksen, ja mikä on uhraustehtävän ydin.

Hyvin tunnettu Tooran tulkitsija Rambam selittää, että ihmiselle on hyvin vaikea siirtyä yhdestä olotilasta toiseen. Jos esimerkiksi tänä päivänä tulisi joku opettaja puhumaan meille, että te voitte palvella Jumalaa, mutta teidän ei tarvitse rukoilla eikä ylistää Jumalaa - jos opettaja antaisi vinkkiä, että teidän pitää vain rakastaa Jumalaa ja se riittää teille - silloin varmasti meidän tänä päivänä olisi vaikea ottaa vastaan tuollainen opetus.

Meidän olisi hyvin vaikea palvella Jumalaa sillä tavalla. Rambam selittää, että Kaikkivaltias Jumala antoi juutalaisille käskyjä sen tähden, että he olisivat palvelleet Jumalaa perinteisellä tavalla, samalla tavalla kuin he palvelivat Egyptissä. Rambamin näkemys on, että Jumala antoi uhripalvelun juutalaisille kansalle sen takia, että heillä oli hyvin tunnettu tapa palvella Jumalaa, koska Egyptin maassa uhrattiin epäjumalille. Rambam ottaa vahvistukseksi näkökulmaansa 3. Mooseksenkirjan 17. luvun, jakeet 5 - 7: ” Sen tähden israelilaiset tuokoon uhriteuraansa, jotka he ovat teurastaneet kedolla. ”

Koko Rambamin tulkinta uhriasioille oli se, että ihmisillä olisi tuttu tapa palvella Jumalaa. Taas esimerkiksi toinen Tooran tulkitsija, Rambamin aikaan elänyt Nahmanid selittää, että käskyihin ja uhrauksiin on kytketty oma Jumalan salaisuus. Tämä salaisuus avautuu niille, jotka tietävät Tooran salaisuuksia. Nahmanid kommentoi Rambamin selityksiä. Hän sanoo, että Rambamin tulkinta uhraukseen on niin kuin suolan laittamista avoimen haavan päälle

On myös yritetty tehdä sopusointua näiden tulkintojen eri näkemyksille. Muut juutalaiset tulkitsijat yrittävät puolustaa Rambamin näkökulmaa sillä tavoin, että Rambam antoi tuollaisen johtopäätöksen osoittaakseen, millä tavalla me voimme selittää uhrauksen uskottomille ihmisille. Kuitenkin Rambam hyväksyi sen näkökulman, että Jumalan käskyissä ja uhrauksessa on oma mystinen Jumalaan kytketty salaisuus.

Sillä hän sanoi, ettei voi liikaa yksinkertaistaa käskyjä ja uhrauksia, koska Jumala on niin tarkasti antanut, millä tavalla uhrit pitää suorittaa.

Meidän sukupolvemme aikana juutalaisten keskuudessa on ilmestynyt vielä muita mielipiteitä. Yksi niistä perustuu psalmin sanaan. Psalmi 40: 7 sanotaan: ” Kaikkivaltias ei halua uhrausta. ” Tämän päivän Tooran kommentoijat selittävät näin, että kaikkein tärkein, mitä Jumala on alun perin pyytänyt juutalaisilta, että: ” Te kuulette minun ääneni. ” - siinä oli ydin. He jatkavat selitystä, että Jumalan tarkoitus ihan alusta asti oli, ettei Hän vaatinut minkäänlaista uhrausta. Kaikkein tärkein, mitä Jumala ihmiseltä odotti oli nimenomaan kuuliaisuus. Mutta sen tähden, että synti tuli maailmaan, Jumala sen jälkeen antoi juutalaiskansalle käskyt. Jos ei olisi tehty syntiä, minkäänlaista uhripalvelusta ei olisi tarvittu. Tämä on tämän päivän juutalaisten mielipide uhrauksesta.

Jos me siirrämme nyt itsemme 2000 vuotta taaksepäin, jolloin juutalainen kirjallisuus sai alkunsa. Silloin oli vasta aloitettu laittamaan kirjalliseen muotoon tietoja, mitä oli sitä ennen jaettu suullisesti. Voimme nähdä, että jo silloin juutalaisessa traditiossa oli samanlaisia tapoja. Näemme sellaisia näkökulmia, että Kaikkivaltias olisi alustavasti halunnut luoda maailmaa oikeuden mukaan.

Että maailma olisi toiminut oikeuden näkökulmasta. Käytännössä se oli näin, että jos ihminen olisi tehnyt syntiä, hän olisi heti kyennyt tunnustamaan ja tekemään parannusta. Mutta kun järjestelmä alkoi toimia, Kaikkivaltias Jumala huomasi, että käytännössä tämä epäonnistui. Juutalaiset lähteet kertovat meille, että silloin Messias on puhunut Jumalalle. Hän puhui Kaikkivaltiaalle, että minä olen valmis uhraamaan itseni sen tähden, että Sinä pystyt luomaan ihmistä ja ihminen saa elää ja hänellä olisi mahdollisuus tehdä parannuksia.

Sen tähden, että itse Messias oli etukäteen valmis uhraamaan itsensä ihmiskunnan tähden, sen tähden Jumala on luonut tämän maailman. Tämän näkökulman ja ajatuksen me näemme 1. Pietarin kirjeessä 2: 20, missä sanotaan, että Messias oli jo ennen maailman luomista valmis ja hän vain ilmestyi ihmiskunnalle lopun aikoina. Ennen kuin maailma ja ihmiskunta oli luotu, Kaikkivaltiaalla Jumalalla oli jo valmis suunnitelma, millä tavalla syntisen ihmisen pystyy lunastamaan, jos synti tulee maailmaan.

Se tarkoittaa sitä, että Jumala ei ole huolestunut ihmisestä vain sen jälkeen, kun ihminen astuu syntielämään. Vaan se vahvistaa sitä, että Jumala on jo valmistanut lunastuksen ennen kuin me teimme syntiä. Näemme tässä suuren armon lahjan ja armon ihmeen meille jokaiselle. Se tarkoittaa sitä, että Jumala on valmistanut pelastuksen ja lunastuksen meille jokaiselle ennen kuin me edes synnyimme ja ennen kuin me teimme syntiä

Tässä me voimme vahvistaa ajatuksen Rambamin opetuksesta, että uhrauksessa on suuri Jumalan salaisuus. Se uhri on ennalta-asetettu pelastustie meille jokaiselle ihmiselle, joka tekee syntiä. Se oli Kaikkivaltiaan Jumalan suunnitelmassa jo ennen kuin maailma ja ihmiskunta oli luotu. Ennen kuin maailma on luotu. Se oli jo silloin valmistettuna Jumalan suunnitelmissa. Hän näki, että ihminen lankeaa ja erämaassa tapahtuu suuri synty, ja Jumala valmisti lunastuksen uhrin kautta, ja sen jälkeen Messiaan, jonka Hän lähetti maailmalle.